

at jeg kiggede sådan lidt rundt og kunne ikke rigtig få øje på den store tilslutning, i og med at Dansk Folkeparti ikke har følt anledning til også at komme med et bidrag til, hvad de mener om det her forslag.

Jeg kan tolke det, som om Dansk Folkeparti er tilfreds, og at ministeren løber efter Dansk Folkeparti, og Dansk Folkeparti har fået absolut det, de ville have. Ydermere hørte vi også hr. Peter Skaarup under forhandlingen om L 152 give udtryk for, at hvis de stramminger, som Dansk Folkeparti havde fået både her og i L 152, ikke var nok, skulle de nok bide ministeren i halen og så sørge for, at der kom yderligere stramminger. Har ministeren en kommentar til det?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vedrørende spørgsmålet om den kommunale økonomi vil jeg bare gentage, som jeg sagde under samrådet, at de økonomiske kommentarer, der er i lovforslaget, jo bygger på ministeriernes objektive vurdering af økonomien, og er ikke at betragte som et oplæg til forhandlinger med kommunerne. Det fremføres et andet sted. Men vores forpligtelse er at give så korrekt et skøn som muligt, og det er det, vi har gjort.

Jeg vil så sige, at det er ikke sådan, at en besparelse er øremærket til et bestemt formål, men hvis der kommer en besparelse, ja, så vil den jo indgå i den almindelige samfundshusholdning.

Hr. Kamal Qureshi rejser spørgsmålet om, hvorfor vi behandler nyankomne på en anden måde end andre. Jeg tror, det er i erkendelse af, at vi har gjort nogle fejl tidligere. Vi har jo nok ikke været gode nok til at stille krav til de udlændinge, der kommer til landet, og vi har følt, at vi skulle sætte danskurser i højsædet, at vi skulle prøve nogle andre ting.

Men vi er vel kommet til den erkendelse, at den bedste integration sker via en arbejdsplads, hvor man kan komme ud og ganske vist i første omgang lære det danske sprog, som har relation til arbejdspladsen, men omgangen med kolleger gør vel, at man så får udvidet sine danskundskaber.

Vi kommer med et forslag om, at danskundervisning kan finde sted i tilknytning til arbejdspladsen, sådan at man måske kan arbejde 3 dage og gå på danskkursus i 2 dage og efter et stykke tid arbejde i 4 dage og gå på danskursus 1 dag.

Det er vel i erkendelse af, at vi må lave nogle incitament. Til de mennesker, som kommer fra

samfund, der har bygget på selvforsørgelse som princip, hvor man har måttet knokle for livets opretholdelse, er det nok et forkert signal at sende, at man kan komme herop og modtage nogle ydelser.

Kl. 18.00

Vi kan jo se, at der er nogle, der er fanget i en fælde, hvor man skal tjene ret så mange penge for i det hele taget at kunne overveje at gå ud på arbejdsmarkedet. Det betragter jeg sådan set som et problem, vi er nødt til at tage stilling til i det danske samfund, for det er vel uacceptabelt for os alle sammen, hvis vi ser en gruppe, der er henvist til at leve på offentlig bistand uden mulighed for at forbedre egen situation. Det er sådan set de tanker, det her lovforslag bygger på.

Så kan man diskutere, om tingene kan være anderledes, og ting kan altid være anderledes, men det bygger på en erkendelse af, at det, vi har gjort indtil nu, nok ikke var det rigtige. Lad os nu prøve at sige til folk, der kommer her til landet: Det her samfund bygger på selvforsørgelse, vi indretter den starthjælp, I får, på en sådan måde, at det kan betale sig at tage et job til mindstebetalingen i Danmark, en løn, som masser, tusindvis af danskere, må arbejde for. Og der prøver vi så at sige: Jamen nu gør vi en kraftanstrengelse ved at drøfte med arbejdsmarkedets parter at få skabt arbejdspladser, få skabt accept af, at man kan komme ind og få noget introduktion og noget oplæring på arbejdspladserne, og så må vi prøve at give problemets løsning en chance på den måde.

Jeg synes, det andet alternativ, at vi bare lader tingene køre og diskuterer, at ingenting kan være anderledes, er en underlig fattig opgivenesshed, og jeg tror, at mange udlændinge vil sætte pris på, at vi præciserer, at det her samfund bygger på selvforsørgelse. Vi giver mulighederne, og vi prøver at indrette arbejdsmarkedet efter det.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er uenig med ministeren i, at vi alle skal give den en skalle, og at vi skal stå fast på, at i Danmark har vi selvforsørgelse. Det er der faktisk ingen der har talt imod. Det, der er nogle der har talt imod i dag, er, at der er nogle, der skal have et så lavt forsørgelsesgrundlag, at vi ikke tror på, at den holder.

Men det, der også kalder mig herop, er debatten i dag om, hvorvidt de ydelser er første trin til, at vi skal have et ændret ydelsesmønster i det